

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Marcely Rouskové a JUDr. Hany Pipkové v právní věci žalobců: **a) M. S., b) J. S.**, zast. Mgr. Ing. Markem Němcem, advokátem, se sídlem Sedlčany, Nádražní 106, box 223, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Praha 5, Zborovská 11, **za účasti**: Ing. V. S., zast. JUDr. PhDr. Oldřichem Choděrou, advokátem, se sídlem Praha 2, Jugoslávská 12, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.9.2009, č. j. 144067/2009/KUSK

t a k t o :

- I. **Žaloba žalobkyně a) M. S. s e o d m í t á .**
- II. **Rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje ze dne 16.9.2009 č.j. 144067/2009/KUSK s e z r u š u j e a v ě c s e v r a c í ž a l o v a n é m u k d a l š í m u ř í z e n í .**
- III. **V řízení o žalobě žalobkyně a) M. S. n e m á ž á d n ý z ú č a s t n í k ů p r á v o n a n á h r a d u n á k l a d ů ř í z e n í .**
- IV. **Žalovaný j e p o v i n e n z a p l a t i t ž a l o b c i b) J. S. n á h r a d u n á k l a d ů ř í z e n í v e v ý š i 7.808,- KČ, a t o d o 30 d n ů o d p r á v n í m o c i t o h o t o r o z s u d k u k r u k á m z á s t u p c e ž a l o b c e M g r . I n g . M a r k a N ě m c e , a d v o k á t a .**

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobci domáhají přezkoumání a zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále též „správní orgán II. stupně“) č. j. 144067/2009/KUSK ze dne 16. 9. 2009, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce J. S. proti rozhodnutí Městského úřadu v Sedlčanech (dále jen „stavební úřad“) č. j. OVÚP.8726/2008/Vo ze dne 17. 6. 2009 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím ze dne 17. 6. 2009 stavební úřad dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále též „dřívější stavební zákon“), nařídil žalobcům, jako stavebníkům, provést odstranění stavby: přístavba a stavební úpravy zahrádkářské chaty na pozemku parc. č. st. 272, 1094/38, 1094/4 (PK 1091), 1038 v kat. území a obci Radíč, provedené v rozporu s rozhodnutím stavebního úřadu č. j. OVÚP-1000/04/Vš ze dne 30. 11. 2005 o dodatečném povolení přístavby chaty a s projektovou dokumentací.

Žalobci v podané žalobě předeslali, že jim byla rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 30. 11. 2005 pravomocně povolena přístavba předmětné chaty. Žalobci sice podali 1. 12. 2008 neúspěšný návrh na dodatečné povolení další stavby, zejména žumpy, ale tento neúspěch ve správním řízení nemůže působit zpětně tak, že budou žalobci nuceni odstranit i dříve pravomocně povolenou stavbu. Napadené rozhodnutí žalobci považují za nepřezkoumatelné, neboť nevymezuje to, co bylo rozhodnutím ze dne 30. 11. 2005 povoleno a následně legálně postaveno, oproti tomu, co bylo postaveno nad rámec tohoto povolení a co lze tedy nařídít k odstranění. Žalovaný dle názoru žalobců porušil svou povinnost vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci, když se nezabýval rozsahem stavby určené k odstranění oproti rozsahu stavebního povolení ze dne 30. 11. 2005. Žalovaný se v této souvislosti nevypořádal s tvrzením žalobců, obsaženým v odvolání, že stavba byla řádně povolena a i bez splnění požadavků stavebního úřadu je legální; žalovaný k této námitce sice konstatoval, že stavba řádně povolena nebyla a rozhodnutí o odstranění stavby je v pořádku, neboť stavba byla postavena v rozporu s povolením ze dne 30. 11. 2005, avšak nespécifikoval, v čem konkrétně tento rozpor spočívá. Žalovaný tak porušil svou povinnost vypořádat se se všemi námitkami odvolatele, čímž učinil své rozhodnutí nepřezkoumatelným.

Další námitka žalobců spočívá v tom, že rozhodnutí o odstranění stavby mělo být vydáno dle současného stavebního zákona č. 183/2006 Sb., nikoli dle dřívějšího stavebního zákona č. 50/1976 Sb. Na základě uvedených důvodů žalobci navrhli, aby soud zrušil napadené rozhodnutí žalobce i rozhodnutí stavebního úřadu jemu předcházející.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že ve výroku prvoinstančního rozhodnutí je jednoznačně uvedeno, že stavba byla postavena v rozporu s povolením ze dne 30. 11. 2005. Tímto rozhodnutím stavební úřad dodatečně povolil přístavbu zahrádkářské chaty o půdorysných rozměrech 2,20 m x 3,20 m, s obvodovou konstrukcí z cihelného zdiva tloušťky 240 mm. Žalobce však postavil stavbu nepravidelného tvaru tvořeným obdélníkem o rozměrech 3,53 m x 3,88 m a obdélníkem o rozměrech 1,54 m x 1,67 m, s obvodovou konstrukcí z cihelného zdiva tloušťky 250 mm, 300 mm a 400 mm. Této skutečnosti si je žalobce dle názoru žalovaného vědom, neboť v odvolání ze dne 1. 7. 2009 uvedl, že pokud by dodržel zákryt se starou stavbou, koupelna by byla široká 1,60 m. Žalovaný uvedl, že se odvolacím důvodem žalobce, spočívajícím v tvrzení, že stavbu postavil v souladu s povolením, zabýval, a dále uvedl, že odvolání žalobce bylo vnitřně rozporné, když je v něm uvedeno, že stavba byla žalobci řádně povolena, ale zároveň v něm žalobce přiznává, že problémem je ten metr vysunuté stavby. K námitce týkající se vedení řízení dle nového stavebního zákona žalovaný uvedl, že postupoval

v souladu s přechodnými ustanoveními nového stavebního zákona. Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Osoba zúčastněná na řízení se vyjádřila zcela shodně jako žalovaný. Uvedla, že rozhodnutím ze dne 30. 11. 2005 byla žalobcům povolena stavba s jinými parametry, než jakou postavili, čehož si byli žalobci vědomi, jak dokládá rovněž jejich žádost o dodatečné povolení stavby ze dne 20. 12. 2006. Podmínky pro dodatečné povolení žalobci nesplnili, tudíž stavební úřad rozhodl správně a v souladu se zákonem. S námitkou žalobců, obsaženou v odvolání, se žalovaný vypořádal dostatečně. Osoba zúčastněná tudíž navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Městský soud v Praze (dále jen „soud“) nejprve zkoumal, zda jsou splněny podmínky řízení, a zjistil, že v případě žalobkyně M. S. tomu tak není. Stavební úřad nařídil rozhodnutím ze dne 17. 6. 2009 odstranění stavby oběma žalobcům jako stavebníkům, avšak odvolání proti tomuto rozhodnutí podal, jak je zřejmé ze správního spisu, toliko žalobce J. S., a pouze ve vztahu k němu žalovaný dne 16. 9. 2009 rozhodl. Žaloba je dle soudního řádu správního nepřístupná, jestliže žalobce nevyčerpал řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného (§ 68 písm. a/ tohoto zákona). Žalobu podanou žalobkyní a) M. S. soud proto odmítl (§ 46 odst. 1 písm. d/ téhož zákona).

Žalobce J. S. naproti tomu je osobou k podání žaloby proti předmětnému rozhodnutí oprávněnou a žaloba byla podána včas; podmínky řízení ve vztahu k tomuto žalobci jsou tudíž splněny.

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal na základě podané žaloby v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

K žalobcově námitce, že bylo rozhodnutí o odstranění stavby vydáno podle zákona č. 50/1976 Sb., ačkoli mělo být vydáno podle zákona č. 183/2006 Sb., soud uvádí, že předmětné řízení o odstranění stavby bylo zahájeno ještě před účinností nového stavebního zákona, tudíž je třeba postupovat v souladu s přechodnými ustanoveními nového stavebního zákona. Dle ust. § 190 odst. 3 nového stavebního zákona se řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona dokončí dle dosavadních právních předpisů, s výjimkou případů uvedených pod písmeny a) až d); řízení o odstranění stavby se však v tomto výčtu nenachází. Námitka tudíž není důvodná.

Stěžejní žalobní námitka žalobce spočívá v tom, že se žalovaný v souvislosti s nařízením odstranění stavby nezabýval skutečností, že žalobci byla stavba pravomocným rozhodnutím ze dne 30. 11. 2005 povolena, a nevymezil, jakým způsobem se žalobce od tohoto povolení měl odchýlit. Jen pokud se žalobce od tohoto povolení odchýlil, a pouze v rozsahu, v němž se od něj odchýlil, totiž lze dle názoru žalobce naříditi odstranění stavby. S odvolací námitkou, že je předmětná stavba v souladu s dodatečným povolením ze dne 30. 11. 2005, se žalovaný nezabýval.

Soud k této námitce uvádí následující. Stavební úřad ve svém rozhodnutí podrobně specifikoval předmětnou stavbu (přístavbu k zahrádkářské chatě patřící žalobcům), jejíž odstranění nařídil, a konstatoval, že byla postavena v rozporu s dodatečným povolením ze dne 30. 11. 2005. Dále shrnul komplikovaný průběh správního řízení, během nějž byla předmětná stavba od roku 2006 dvakrát dodatečně povolena, avšak toto rozhodnutí bylo vždy v odvolacím řízení zrušeno. Stavební úřad vyzval dne 1. 12. 2008 žalobce, aby ve lhůtě do konce ledna 2009 doložili čtyři konkrétní součásti projektové dokumentace, a poučil je, že v případě nevyhovění této výzvě bude nařízeno odstranění stavby. Žalobci požadované doklady během následujícího půl roku nedoložili, a proto stavební úřad rozhodnutím ze dne 17. 6. 2009 odstranění stavby nařídil.

Žalobce J. S. v podaném odvolání mimo jiné namítl: *„Stavba mi byla řádně povolena. Jediný problém je ten 1 m vysunutí stavby. [...] Ale jak už jsem výše uvedl, nevěděl jsem, že pozemek není náš. [...] Pan referent V. vznesl další čtyři požadavky, které od nás dříve nikdo nechtěl, jinak by nám přece nemohlo být vydáno stavební povolení.“* Z uvedeného je zřejmé, že žalobce namítá, že je provedená stavba v souladu s dříve uděleným pravomocným povolením.

Žalovaný se k této odvolací námitce vyjádřil na straně 4 svého rozhodnutí, kde uvedl: *„Stavebníci zahájili přístavbu zahrádkářské chaty bez stavebního povolení. Stavební úřad v rámci řízení o odstranění stavby rozhodnutím č. j. OVÚP-1000/04/VŠ ze dne 30. 11. 2005 dodatečně stavbu povolil. Stavebníci provedli stavbu v rozporu s rozhodnutím č. j. OVÚP-1000/04/VŠ ze dne 30. 11. 2005. V rámci probíhajícího řízení o odstranění stavby stavební úřad vydal dvě rozhodnutí, kterými výše uvedenou stavbu dodatečně povolil, ale odvolací správní orgán obě rozhodnutí zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání. V odůvodnění odvolací správní orgán vždy konstatoval, že projektová dokumentace je neúplná. Stavební úřad výzvou ze dne 1. 12. 2008 vyzval stavebníky k doplnění projektové dokumentace.“*

Správní orgány obou stupňů tedy vyšly z toho, že žalobci provedli přístavbu v rozporu s povolením ze dne 30. 11. 2005, a jelikož žalobci v následném řízení o odstranění stavby nedoložili požadované součásti projektové dokumentace, nesplnili podmínky pro dodatečné povolení stavby, jež musí být tudíž odstraněna. Žalovaný své rozhodnutí výslovně postavil na argumentu, že žalobci provedli stavbu v rozporu s dodatečným povolením ze dne 30. 11. 2005. Žalobcova námitka, vznesená v odvolání, však spočívala v tom, že žalobce provedl přístavbu v souladu s tímto povolením. Žalovaný v reakci na tuto námitku toliko zopakoval svůj názor, že tomu tak není, ale žádným způsobem jej nepodložil. Pro úplnost soud dodává, že toto tvrzení není nijak odůvodněno ani v prvoinstančním rozhodnutí stavebního úřadu. Žalovaný k této námitce dále odkázal na části projektové dokumentace, k jejichž doložení byli žalobci stavebním úřadem dne 1. 12. 2008 bezvýsledně vyzváni, avšak ani ze skutečnosti, že žalobci tyto doklady následně nedoložili, nikterak nevyplývá, že stavbu v minulosti provedli v rozporu s pravomocným stavebním povolením ze dne 30. 11. 2005. K údajné rozporuplnosti odvolání, jíž však žalovaný argumentoval až ve svém vyjádření k podané žalobě, soud konstatuje, že žalobce v odvolání toliko uznal, že 1 metr stavby stojí na pozemku, jež mu v době rozhodnutí

správního orgánu nepatřil, nikoli to, že by se při provedení stavby odchýlil od stavebního povolení.

Soud konstatuje, že není bez dalšího nezákonný takový výrok rozhodnutí o odstranění stavby, v němž stavební úřad nařídí odstranit celou přístavbu z důvodu jejího rozporu se stavebním povolením, ačkoli tato přístavba s jinými parametry byla dříve pravomocně povolena, pokud odůvodní, že byla přístavba provedena v takovém rozporu se stavebním povolením, že fakticky nelze oddělit pomyslnou část stavby provedenou v souladu se stavebním povolením od pomyslné části stavby provedené nad jeho rámec. Správní orgány však svůj výrok takovým způsobem neodůvodnily a vystačily si s konstatováním, že přístavba byla provedena v rozporu s povolením ze dne 30. 11. 2005. Z prvoinstančního ani z druhoinstančního rozhodnutí však není seznatelné, zda tomu tak skutečně je, ani v jakém rozsahu a jakým způsobem se stavebník od povolení případně odchýlil, takže nelze přezkoumat, zda bylo nutné nařídít odstranění rovněž té části stavby provedené v souladu s dodatečným povolením ze dne 30. 11. 2005, existuje-li vůbec nějaká taková část stavby.

Aniž by to mělo vliv na rozhodnutí ve věci, soud uvádí, že rozpor provedené stavby s povolením ze dne 30. 11. 2005 stavební úřad nevymezil ani v žádném ze svých výstupů předcházejících vydání rozhodnutí o odstranění stavby. Poprvé tak učinil až žalovaný ve vyjádření k podané žalobě, když uvedl, že stavební úřad žalobci dodatečně povolil přístavbu zahrádkářské chaty o půdorysných rozměrech 2,20 m x 3,20 m, s obvodovou konstrukcí tloušťky 240 mm, zatímco žalobce postavil stavbu nepravidelného tvaru tvořenou obdélníkem o rozměrech 3,53 m x 3,88 m a obdélníkem o rozměrech 1,54 m x 1,67 m, s obvodovou konstrukcí tloušťky 250 mm, 300 mm a 400 mm, a dále zpochybnil některá žalobcova tvrzení. Nedostatek odůvodnění rozhodnutí vydaného ve správním řízení však nelze dodatečně zhojit uvedením dalších důvodů či argumentů ve vyjádření podaném v řízení před soudem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 152/2011 - 62 ze dne 19. 4. 2012, dostupný na internetových stránkách www.nssoud.cz).

Jestliže správní orgán dospěl k závěru, že byla předmětná stavba provedena v rozporu s dodatečným povolením ze dne 30. 11. 2005, musel k námitce žalobce spočívající v tom, že tomu tak není, uvést, v čem konkrétně tento rozpor spočívá. Jestliže tak správní orgán neučinil, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť se nevypořádal se všemi námitkami uplatněnými v odvolacím řízení. Rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů soud zruší pro vady řízení rozsudkem i bez jednání (§ 76 odst. 1 písm. a/ soudního řádu správního).

Na základě uvedených důvodů soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 soudního řádu správního). Správní orgán přitom bude vázán právním názorem soudu, vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 soudního řádu správního).

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k žalobkyni a) M. S. vychází z ustanovení § 60 odst. 3 soudního řádu správního, neboť žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k žalobci b) J. S. vychází z ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení vzniklé žalobci ad b) sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 2.000,- Kč, jednak z odměny advokátovi za dva úkony právní služby po 2.100,- Kč, jakož i ze souvisejících náhrad hotových výdajů po 300,- Kč, dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném k datu uskutečnění úkonů, zvýšené o sazbu daně z přidané hodnoty ve výši 21 %. Náhradu v celkové výši 7.808,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 23. července 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová